

Czwartek, 20 maja 2010 r.

Wdrażanie synergii funduszy przeznaczonych na badania naukowe i innowacje w rozporządzeniu (WE) nr 1080/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz 7. programu ramowego w zakresie badań i rozwoju

P7_TA(2010)0189

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie wdrażania synergii funduszy przeznaczonych na badania naukowe i innowacje w rozporządzeniu (WE) nr 1080/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz siódmego programu ramowego w dziedzinie badań i rozwoju w miastach i regionach, jak również w państwach członkowskich i Unii (2009/2243 (INI))

(2011/C 161 E/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego tytuły XVII, XVIII i XIX,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2006/702/WE z dnia 6 października 2006 r. w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla spójności ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję nr 1982/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącą siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) ⁽³⁾,
- uwzględniając decyzję nr 1639/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. ustanawiającą Program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (2007–2013) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 maja 2007 r. w sprawie wkładu przyszłej polityki regionalnej w innowacyjne zdolności Unii Europejskiej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 maja 2007 r. w sprawie wykorzystania wiedzy w praktyce: szeroko zakrojonej strategii innowacyjnej dla UE ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 marca 2009 r. w sprawie Zielonej księgi w sprawie spójności terytorialnej oraz stanowiska w debacie na temat przyszłej reformy polityki spójności ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25-78.

⁽²⁾ Dz.U. L 291 z 21.10.2006, s. 11-32.

⁽³⁾ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 1-43.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 15-40.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0184.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0212.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0163.

Czwartek, 20 maja 2010 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 marca 2009 r. dotyczącą dobrych praktyk w dziedzinie polityki regionalnej i przeszkód w wykorzystaniu funduszy strukturalnych ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 marca 2009 r. w sprawie wykonania rozporządzenia w sprawie funduszy strukturalnych w latach 2007–2013 – wyniki negocjacji dotyczących krajowych strategii spójności i programów operacyjnych ⁽²⁾,
- uwzględniając analizę opublikowaną przez Parlament Europejski pt. „Synergie między 7. programem ramowym UE w dziedzinie badań, programem ramowym na rzecz konkurencyjności i innowacji oraz funduszami strukturalnymi”,
- uwzględniając analizę opublikowaną przez Parlament Europejski pt. „Dążenie do terytorializacji polityki europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju i innowacji”,
- uwzględniając analizę opublikowaną przez Parlament Europejski pt. „Fundusze strukturalne dla innowacyjności: wyzwania dla implementacji w latach 2007–2013 i po tym okresie”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 sierpnia 2007 r. pt. „Konkurencyjność europejskich regionów dzięki badaniom naukowym i innowacjom – Wkład w szybszy wzrost gospodarczy oraz lepsze i liczniejsze miejsca pracy” (COM(2007)0474),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 grudnia 2007 r. pt. „Realizacja strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu i zatrudnienia przez państwa członkowskie i regiony za pośrednictwem polityki spójności UE w latach 2007–2013” (COM(2007)0798),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 maja 2008 r. w sprawie wyników negocjacji dotyczących strategii i programów w ramach polityki spójności w okresie programowania 2007–2013 (COM(2008)0301),
- uwzględniając dwudzieste sprawozdanie roczne Komisji z dnia 21 grudnia 2009 r. na temat realizacji funduszy strukturalnych (2008) (COM(2009)0617),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 14 listopada 2007 r. w sprawie regionów wspierających innowacje poprzez politykę spójności (SEC(2007)1547),
- uwzględniając dokument roboczy Komisji z dnia 24 listopada 2009 r. w sprawie konsultacji dotyczących przyszłej strategii „UE 2020” (COM(2009)0647),
- uwzględniając piąte sprawozdanie Komisji z dnia 19 czerwca 2008 r. w sprawie postępów w dziedzinie spójności gospodarczej i społecznej - rozwijające się regiony, wzrost gospodarczy w Europie (COM(2008)0371) (piąte sprawozdanie z postępów),
- uwzględniając szóste sprawozdanie Komisji z dnia 25 czerwca 2009 r. w sprawie postępów w dziedzinie spójności gospodarczej i społecznej – regiony kreatywne i innowacyjne (COM(2009)0295) (szóste sprawozdanie z postępów),
- uwzględniając notatkę Komitetu Badań Naukowo-Technicznych (Crest) z dnia 4 grudnia 2006 r. w sprawie sprawozdania pt. „Wskazówki dla polityki w dziedzinie badań naukowych i rozwoju na podstawie krajowych programów reform i sprawozdań z postępów w 2006 r.” (CREST1211/06),
- uwzględniając przewodnik Komisji pt. „Konkurencyjność europejskich regionów dzięki badaniom naukowym i innowacjom - praktyczny przewodnik po funduszach UE na badania i innowacje”,
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Forum Strategii ds. Infrastruktur Badawczych pt. „Europejski harmonogram tworzenia infrastruktur badawczych, sprawozdanie za 2006 r.”,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0156.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0165.

Czwartek, 20 maja 2010 r.

- uwzględniając niezależne sprawozdanie opracowane na zlecenie Komisji pt. „Program reform w zakresie polityki spójności” (sprawozdanie Fabrizia Barki) (2009),
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego oraz opinię Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A7-0138/2010),
- A. mając na uwadze, że badaniom naukowym i innowacjom nadano w odnowionej strategii lizbońskiej priorytetowe znaczenie w celu sprostania takim wyzwaniom, jak zmiana klimatu i rosnąca konkurencja na świecie; mając na uwadze, że w dobie pokryzysowej wzrosło znaczenie stymulowania wzrostu gospodarczego i zatrudnienia poprzez badania naukowe i innowacje, co stanowi podstawowy cel proponowanej strategii „UE 2020”,
- B. mając na uwadze, że realizowanie badań naukowych i innowacji jest koniecznością dla wszystkich warstw społecznych i powinno mieć na celu poprawę warunków społecznych i gospodarczych ludności,
- C. mając na uwadze, że europejskie wsparcie badań naukowych i innowacji realizowane jest przede wszystkim poprzez politykę badań, innowacji i spójności, której podstawowymi instrumentami są fundusze strukturalne, siódmy program ramowy w dziedzinie badań naukowych (7PR) oraz program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (CIP),
- D. mając na uwadze, że polityka spójności stanowi zasadniczy filar procesu integracji europejskiej oraz jeden z najbardziej udanych obszarów polityki UE, sprzyjający konwergencji coraz bardziej zróżnicowanych regionów oraz stymulujący wzrost gospodarczy i zatrudnienie,
- E. mając na uwadze, że innowacje najsukcesyjniej rozwija się na szczeblu regionalnym z udziałem lokalnych podmiotów takich jak uniwersytety, publiczne organizacje badawcze czy przedsiębiorstwa przemysłowe, poprzez wspieranie partnerstwa w zakresie transferu wiedzy i wymiany dobrych praktyk pomiędzy regionami,
- F. mając na uwadze, że w drugich strategicznych wytycznych Wspólnoty dla spójności na lata 2007–2013 zawarto odniesienie do podnoszenia poziomu wiedzy i innowacyjności na rzecz wzrostu gospodarczego, w związku z czym na ten cel przeznaczono 25 % całego przydzielonego budżetu,
- G. mając na uwadze, że złożoność dzisiejszych wyzwań wymaga zintegrowanej kombinacji przedmiotowych obszarów polityki; mając na uwadze, że społeczeństwo oparte na wiedzy wymaga czegoś więcej niż sumy działań poszczególnych sektorów, a synergia podmiotów i instrumentów ma zasadnicze znaczenie dla ich wzajemnego umacniania się oraz wspierania przez te instrumenty zrównoważonej realizacji projektów w dziedzinie badań naukowych i innowacji, przez co zwiększa wartość wyników badań w formie konkretnych pomysłów na nowe produkty w regionach,
- H. mając na uwadze, że chociaż niektóre elementy architektury tych instrumentów, np. jednakowe ramy czasowe oraz dostosowanie do strategii lizbońskiej, umożliwiają synergię, to nadal występują takie różnice, jak odmiennie podstawy prawne, podejście tematyczne w opozycji do terytorialnego oraz współzarządzanie w opozycji do zarządzania scentralizowanego,

Polityka spójności ukierunkowana na cele w dziedzinie badań naukowych i innowacji

1. docenia, że zgodnie z drugimi strategicznymi wytycznymi Wspólnoty dla spójności na lata 2007–2013 wszystkie państwa członkowskie przeznaczyły znaczne kwoty z ich łącznych przydziałów finansowych na badania naukowe i rozwój, innowacje oraz rozwój gospodarki opartej na wiedzy, co skutkuje 246 krajowymi lub regionalnymi programami operacyjnymi, w których na badania i innowacje przeznaczono w przybliżeniu 86 miliardów euro, z czego 50 miliardów euro przeznaczono już na podstawowe badania i innowacje; zauważa, że polityka spójności stała się jednym z głównych źródeł wsparcia tego obszaru ze środków europejskich, dorównując pod względem budżetu zarówno 7PR (50,5 miliarda euro), jak i programowi ramowemu na rzecz konkurencyjności i innowacji (3,6 miliarda euro); wskazuje na skuteczność i możliwość określenia wyrażonych ilościowo celów, jeśli chodzi o kwoty przeznaczone na badania naukowe i rozwój;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

2. z zadowoleniem przyjmuje nowe metody finansowania oraz podkreśla potencjał inicjatywy JEREMIE i mechanizmu finansowania opartego na podziale ryzyka Komisji i Grupy Europejskiego Banku Inwestycyjnego pod względem rozwoju możliwości finansowania dla innowacyjnych przedsiębiorstw; zaleca, aby podmioty regionalne korzystały z tych nowych możliwości w uzupełnieniu do finansowania z funduszy strukturalnych; podkreśla w tym kontekście potrzebę skutecznej koordynacji inwestycji publicznych i prywatnych;
3. oczekuje sprawozdania strategicznego Komisji, o którym mowa w art. 30 ust. 2 rozporządzenia ogólnego; uważa, że sprawozdanie to dostarczy szczegółowego przeglądu wyników państw członkowskich w realizacji celów na lata 2007–2009 i będzie podstawą dyskusji na temat dalszych perspektyw polityki spójności;
4. ponownie potwierdza konieczność przyjęcia zintegrowanego wielopoziomowego podejścia w zakresie sprawowania rządów w stosunku do określonych obszarów polityki w UE; podkreśla, że funkcjonalny system wielopoziomowego sprawowania rządów to warunek konieczny do określenia i skutecznej realizacji celów w zakresie przyznawania środków; zauważa, że odpowiedzialność za wdrażanie funduszy strukturalnych spoczywa na władzach krajowych i regionalnych, zaś program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji oraz 7PR zarządzane są centralnie przez Komisję; jest świadomy różnorodności przestrzeni administracyjnej na szczeblu państw członkowskich, rozumiejąc tym samym znaczenie określenia etapu podejmowania decyzji jak najkorzystniejszych dla obywateli;
5. uważa, że istotna jest koordynacja tych obszarów polityki wspólnotowej, które odgrywają rolę w budowaniu spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej; uważa za konieczne dokładniejsze zbadanie jej regionalnego wpływu oraz wpływu na spójność w celu wsparcia skutecznego rozwoju synergii, a także ustalenia i promowania najskuteczniejszych środków na szczeblu europejskim służących wspieraniu inwestycji w innowacje na szczeblu lokalnym i regionalnym; przypomina, że należy wziąć pod uwagę różnice w sytuacji społeczno-gospodarczej trzech rodzajów regionów (konwergencja, sytuacja przejściowa, konkurencyjność) oraz różne możliwości w zakresie kreatywności, innowacyjności i przedsiębiorczości; podkreśla w tym kontekście, że inwestycje w badania naukowe i rozwój oraz innowacje, edukację i technologie efektywnie wykorzystujące zasoby przynoszą korzyści zarówno w tradycyjnych sektorach gospodarki i obszarach wiejskich, jak i w sektorach wysoko wykwalifikowanych usług, zwiększając spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną;
6. podkreśla ogromny potencjał miast pod względem rozwoju badań naukowych i innowacji; uważa, że bardziej inteligentna polityka miejska oparta na postępie technologicznym i uwzględniająca fakt, że w miastach mieszka 80 % Europejczyków, przyczyniłaby się do zrównoważonego wzrostu gospodarczego; w związku z tym wzywa do ujęcia wymiaru miejskiego w przyszłej polityce spójności;

Synergia funduszy strukturalnych, 7PR i programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji

7. potwierdza, że za sprawą przepisów dotyczących przyznawania środków na lata 2007–2013 polityka spójności jest lepiej ukierunkowana na synergii z polityką badań naukowych i innowacji oraz że jednocześnie wzrosło znaczenie wymiaru terytorialnego w 7PR i w programie ramowym na rzecz konkurencyjności i innowacji; apeluje o rozważenie opartego na kryteriach wydajności mechanizmu przeznaczania środków i bardziej zdecydowane ukierunkowanie tematyczne, co umożliwi właściwą reakcję polityki na nowe wyzwania;
8. zauważa jednak, że wydatki na badania i rozwój oraz innowacje w ramach programu ramowego są rozdzielane na podstawie kryterium doskonałości, z którym wiążą się bardziej konkurencyjne warunki dostępu dla uczestników i które wymaga dużego potencjału technicznego i gruntownej znajomości procedur administracyjno-finansowych; podkreśla, że ta sytuacja powoduje znaczną koncentrację innowacyjnych działań w zespołach gospodarczych i najważniejszych regionach UE, ograniczając powstawanie pozytywnych synergii w grupie regionów i państw członkowskich, które podążają we właściwym kierunku, ale nie osiągnęły jeszcze zamierzonego celu; zaznacza, że wzrost nierówności regionalnych pod względem potencjału badawczo-innowacyjnego oraz zagwarantowanie spójności konkretnych strategii politycznych stanowi poważne wyzwanie, które należy podjąć zarówno w ramach polityki spójności, jak i polityki badań naukowych i innowacji bez względu na fakt, że organy wdrażające dane instrumenty funkcjonują na różnych szczeblach (ponadnarodowym, krajowym lub niższym) oraz fakt, że podstawą ich działalności jest odmienna filozofia (np. spójność a doskonałość);
9. podkreśla, że wydajność innowacji zależy od ścisłości uzyskanych synergii i wyraża żal z powodu niewystarczającej wiedzy na temat istniejących możliwości zapewnienia takich synergii w finansowaniu; wzywa regiony będące głównymi aktorami w zakresie przepływu informacji i zdolności analizy oraz państwa członkowskie do wzmoczenia wysiłków ukierunkowanych na lepszą komunikację; podkreśla, że skuteczny rozwój synergii wymaga złożonych relacji między podmiotami, które tworzą, rozpowszechniają, wspierają i wdrażają różne rodzaje wiedzy; podkreśla również, że poszczególne organy krajowe, regionalne

Czwartek, 20 maja 2010 r.

i lokalne zarządzające 7PR, programem ramowym na rzecz konkurencyjności i innowacji oraz funduszami strukturalnymi powinny mieć świadomość, jakie możliwości zapewnia każdy z tych instrumentów i wzywa do lepszej koordynacji pomiędzy tymi podmiotami i strategiami politycznymi;

10. podkreśla, że działania ukierunkowane na badania naukowe i innowacje powinny opierać się na atutach i potencjale regionów oraz stanowić część regionalnej strategii innowacyjnej opartej na inteligentnych innowacjach; uważa, że tego rodzaju strategię wymagają umocnienia roli regionów i miast w procesie wyznaczania i wdrażania unijnych i krajowych priorytetów; wzywa zatem do rozważenia możliwości przywrócenia innowacyjnych działań w ramach funduszy strukturalnych w celu wspierania regionalnych strategii innowacyjnych;

11. zwraca uwagę na istniejące możliwości finansowania łączonego; podkreśla jednak, że współfinansowanie z funduszy strukturalnych i ze środków przeznaczonych na programy ramowe jest niedopuszczalne; podkreśla, że łączenie instrumentów jest dopuszczalne w odniesieniu do działań uzupełniających, ale oddzielnych, jak w przypadku infrastruktury badawczej, lub w odniesieniu do kolejnych części powiązanych projektów, np. opracowywanie nowego pomysłu badawczego i realizacja działań następczych w wyniku takiego pomysłu, jak również w odniesieniu do projektów realizowanych w ramach tej samej sieci czy zespołu projektów;

12. uważa, że fakt, iż niedozwolone jest finansowanie mieszane pochodzące z funduszy strukturalnych i programów ramowych uniemożliwia regionom korzystanie z obu instrumentów jednocześnie oraz że skuteczny oddolny proces strategiczny na szczeblu zarówno regionalnym, jak i krajowym mógłby być pomocny w eliminowaniu luk i zabezpieaniu się finansowania z funduszy strukturalnych, 7PR i CIP;

13. podkreśla, że synergia jest szczególnie skuteczna w budowaniu potencjału; odnosi się w tym kontekście do zarządzania finansowaniem przedsięwzięć w ramach Europejskiego Forum Strategii ds. Infrastruktur Badawczych (ESFRI) oraz potrzeby koordynacji priorytetów UE w zakresie finansowania badań naukowych na szczeblu regionalnym i krajowym;

14. podkreśla, że synergia to coś więcej niż uzupełniające finansowanie projektów; uważa, że budowanie potencjału, tworzenie sieci kontaktów i transfer wiedzy to ważne formy synergii oraz zwraca uwagę, że wszystkie instrumenty umożliwiają taką wymianę;

15. zwraca uwagę, że rzeczywisty efekt synergii z punktu widzenia bezpośredniego beneficjenta finansowania uzależniony jest od zdolności organizacyjnej i strategicznej tego beneficjenta do połączenia wsparcia uzyskanego z różnych instrumentów UE; wzywa podmioty regionalne do stworzenia strategii regionalnych mogących ułatwić łączenie finansowania;

16. zaleca, by państwa członkowskie i Komisja przeznaczyły wystarczające środki z funduszy strukturalnych na badania naukowe i innowacje, w szczególności trwałe innowacje, oraz wzmocnienie zdolności badawczych; podkreśla konieczność propagowania i stosowania udanych wzorców w trójkącie wiedzy oraz zapewnienia trwałego rozwoju regionalnych ram w dziedzinie badań naukowych i strategicznych ram dla innowacji we współpracy z przedsiębiorstwami, ośrodkami badań naukowych, wyższymi uczelniami i organami publicznymi; podkreśla potencjał innowacyjnych zgrupowań regionalnych ukierunkowanych na wiedzę w stymulowaniu konkurencyjności na szczeblu regionów i z zadowoleniem przyjmuje uwzględnienie rozwoju zespołów w programie ramowym na rzecz konkurencyjności i innowacji oraz w 7PR (działanie „Regiony wiedzy” w 7PR); podkreśla istnienie nowych wspólnot wiedzy i innowacji (WWiI) tworzonych w ramach prac Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (EIT) i łączących ze sobą główne europejskie zespoły regionalne intensywnie wykorzystujące wiedzę naukową; zwraca uwagę, że fundusze strukturalne mogą ułatwić również wymianę wiedzy w zespołach regionalnych; podkreśla, że przedmiotowe zespoły stanowią dużą szansę przede wszystkim dla regionów znajdujących się w niekorzystnym położeniu;

17. wzywa władze regionalne i lokalne do lepszego wykorzystywania funduszy strukturalnych w celu stworzenia w swych regionach lepszych możliwości badawczych, naukowych i innowacyjnych, przykładowo poprzez zapewnienie infrastruktury do badań naukowych, co umożliwi im uczestniczenie w unijnych działaniach badawczych i innowacyjnych; zachęca regiony do ustalenia priorytetów w dziedzinie R&D uzupełniających w stosunku do priorytetów 7PR i wzywa do długofalowego planowania na szczeblu regionalnym w celu osiągnięcia efektu wzajemnego oddziaływania, który wywodzi się z tematycznego uzupełniania się instrumentów finansowych;

18. podkreśla znaczenie analizowania, wymiany i integrowania najlepszych praktyk dotyczących synergii instrumentów polityki; w tym kontekście popiera dążenia Komisji do poprawy współpracy między departamentami i wzywa Komisję do wzmocnienia prowadzonych na szczeblu regionalnym analiz potencjału i potrzeb związanych z badaniami i innowacjami, zwłaszcza w odniesieniu do zbierania dostępnych danych jakościowych, a także analizy wzajemnych relacji z innymi instrumentami w badaniach w zakresie oceny na temat każdego z tych trzech instrumentów finansowania w celu umożliwienia oferowania wspólnych wskazówek;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

19. z zadowoleniem przyjmuje praktyczny przewodnik po funduszach UE na badania i innowacje; zaleca, aby w przyszłości wytyczne takie zapewniano niezwłocznie po wejściu w życie ram prawnych; oczekuje dokumentu roboczego służb Komisji zawierającego przykłady synergii w praktyce; wzywa Komisję do pełnienia funkcji czynnika ułatwiającego, poprzez wspieranie wymiany dobrych praktyk i do dokonania oceny możliwości zapewnienia dodatkowego wsparcia ekspertów w zakresie wspólnotowych możliwości finansowania za pomocą not wyjaśniających ex-ante i w postaci „podręcznika dla użytkownika” dotyczącego praktycznego zarządzania i administrowania projektami w zakresie badań naukowych i innowacji w celu uzyskania zakładanych wyników;
20. wzywa Komisję do uproszczenia zabiegów biurokratycznych związanych z 7PR i CIP w celu wzmocnienia efektu synergii z funduszami strukturalnymi;
21. zachęca Komisję do przeprowadzenia badań nad sposobem ułatwienia składania wniosków w ramach różnych programów wsparcia za pomocą programów komputerowych z jednolitymi instrukcjami;
22. zachęca Komisję do kontynuowania działań mających na celu stymulowanie synergii oraz do informowania Parlamentu Europejskiego o postępach tych działań, zwłaszcza o sytuacji w zakresie współpracy pionowej między UE a podmiotami na szczeblu krajowym i regionalnym;
23. popiera silniejszą współpracę pomiędzy krajowymi punktami kontaktowymi w dziedzinie 7PR, kierownikami programów R&D oraz agencjami innowacyjnymi, która pozwoli na finansowanie z różnych źródeł różnych aspektów lub faz projektów badawczych i innowacyjnych;

Zalecenia na następny okres programowania

24. popiera nacisk, jaki w projekcie strategii „UE 2020” położono na współzależność obszarów polityki, znaczenie integracji polityki oraz na konieczność wypracowania większej synergii i silniejszego partnerstwa w planowaniu i wdrażaniu publicznych działań politycznych; apeluje o zwrócenie uwagi na wyrażaną przez miasta i regiony konieczność zapewnienia bardziej szczegółowych ram w omawianych trzech obszarach polityki, również poprzez ustanowienie w obrębie samej Komisji technicznej struktury połączeń, która umożliwiłaby monitorowanie i koordynowanie synergii związanych z programami w zakresie innowacji i badań naukowych a rozwojem oraz o udział w procesie planowania i wdrażania unijnych instrumentów finansowania i przepisów dotyczących pomocy państwa; nawołuje również o to, aby spójność terytorialna odgrywała przy tym istotną rolę;
25. uważa, że przyszłe programy badań i rozwoju oraz innowacji powinny być realizowane jako uzupełnienie wysiłków krajowych i prowadzić do ukierunkowania i ożywienia tych wysiłków w celu odzyskania przez nie roli czynników promujących i upowszechniających wiedzę, innowacje, rozwój i krajowe inwestycje w badania naukowe, rozwój i innowacje;
26. zauważa, że do konsolidacji wiedzy i innowacji jako bodźca przyszłego wzrostu gospodarczego konieczna jest poprawa jakości edukacji, opieranie się na wynikach badań, promowanie innowacji i transferu wiedzy w całej Unii, jak największe wykorzystanie technologii informacyjno-komunikacyjnych, zapewnienie tego, że innowacyjne pomysły zaowocują stworzeniem nowych produktów i usług, przyczyniających się do wzrostu i zwiększania ilości dobrze płatnych miejsc pracy i pomagających stawić czoła wyzwaniom wynikającym z przemian społecznych w Europie i na świecie, promowanie przedsiębiorczości, nadanie pierwszorzędного znaczenia potrzebom użytkowników i możliwościom rynkowym oraz zapewnienie dostępności i odpowiedniego poziomu finansowania, w którym fundusze strukturalne będą odgrywać kluczową rolę;
27. popiera trzy sztandarowe inicjatywy w ramach strategii „UE 2020” zmierzające do osiągnięcia inteligentnego rozwoju: „Unia innowacji”, „Młodzież w drodze” oraz „Europejska agenda cyfrowa”, w których realizacji bardzo ważną rolę odgrywają fundusze strukturalne;
28. uważa, że zdecydowana i dobrze finansowana polityka regionalna UE, prowadzona na rzecz wszystkich regionów UE, to podstawowy warunek realizacji celów strategii „UE 2020”, zmierzających do zapewnienia inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu, charakteryzującego się wysokim poziomem zatrudnienia i wydajności oraz do wypracowania spójności społecznej, gospodarczej i terytorialnej; podkreśla znaczenie, jakie w strategii „UE 2020” przyznaje się badaniom naukowym i innowacjom;
29. podkreśla konieczność przeglądu i wzmocnienia roli instrumentów UE w zakresie wspierania innowacji: funduszy strukturalnych, funduszu na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, programu ramowego w dziedzinie badań i rozwoju, programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji, planu EPSTE w celu usprawnienia procedur administracyjnych, ułatwienia dostępu do finansowania, w szczególności dla MŚP, wprowadzania innowacyjnych mechanizmów motywacyjnych w oparciu o realizację celów związanych z inteligentnym i zrównoważonym rozwojem sprzyjającym włączeniu społecznemu oraz promowaniem większej współpracy z EBI;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

30 uważa, że fundusze strukturalne są odpowiednim narzędziem pomocy władzom lokalnym i regionalnym w promowaniu kreatywności i innowacji; podkreśla potrzebę większej elastyczności, aby umożliwić szybkie przydzielanie środków z tych funduszy na wspieranie innowacyjnej przedsiębiorczości; podkreśla w tym kontekście wartość dodaną, jaką polityka spójności przedstawia powszechnie zwłaszcza dla małych i średnich przedsiębiorstw poprzez oferowanie osiągalnego wsparcia i możliwości lepszego dostępu do ukierunkowanych na praktyczne zastosowanie badań naukowych, transferu technologii i innowacji;

31. zaleca, aby wszystkie środki niewykorzystane w danym regionie w ramach N+2 i N+3 przeznaczano ponownie na projekty regionalne i inicjatywy wspólnotowe;

32. przypomina, że spójność terytorialna ma charakter horyzontalny i wielosektorowy, w związku z czym do jej wypracowania musi przyczynić się polityka Unii; powtarza, że pojęcie to nie ogranicza się do skutków polityki regionalnej, ale też koncentruje się na koordynacji z innymi obszarami polityki Unii ukierunkowanymi na zrównoważony rozwój i zapewniającymi widoczne wyniki na poziomie regionalnym, w celu rozwoju i pełnego wykorzystania szczególnych form potencjału regionalnego oraz zwiększenia ich skutków w terenie, doprowadzając do wzrostu konkurencyjności i atrakcyjności regionalnej oraz osiągnięcia spójności terytorialnej; jest zdania, że „koncentracja, współpraca i więzi” to kluczowe współrzędne spójności terytorialnej umożliwiające wypracowanie bardziej wyważonego rozwoju terytorialnego w UE;

33. podkreśla konieczność terytorialnego ukierunkowania polityki i uważa, że miasta i regiony powinny dążyć do inteligentnej i zrównoważonej specjalizacji przez określenie kilku priorytetów w obszarze innowacji na podstawie celów UE i własnych potrzeb, wskazanych w regionalnych strategiach innowacyjnych, koncentrując również na tych priorytetach przyznane środki UE; jest zdania, że zdolność regionalnych decydentów i przedsiębiorców do przyciągania i przekształcania wiedzy w zrównoważoną przewagę konkurencyjną ma zasadnicze znaczenie dla wyników gospodarczych regionu o wartości dodanej również dla okolicznych regionów, w tym części sąsiednich państw członkowskich;

34. zwraca uwagę, że badania naukowe i innowacje, zwłaszcza w dziedzinie opracowywania technologii niskoemisyjnych lub nieemisyjnych, a także oszczędności energii mają kapitalne znaczenie w kwestii walki z globalnymi wyzwaniami, takimi jak zmiany klimatu i gwarancja podaży energii, a także poprawy konkurencyjności na szczeblu regionalnym i lokalnym;

35. popiera propozycję Komitetu Regionów dotyczącą utworzenia wirtualnej sieci kreatywności, dostępnej dla wszystkich: przedsiębiorstw, władz regionalnych i lokalnych, instytucji rządowych, sektora prywatnego i obywateli, która oferowałaby doradztwo, wsparcie i dostęp do kapitału podwyższonego ryzyka i służb technicznych; zauważa, że wirtualny charakter sieci ma tę dodatkową zaletę, że mieszkańcy wysp, regionów najbardziej oddalonych, obszarów wiejskich, górskich i słabo zaludnionych będą mogli uzyskać łatwiejszy dostęp do specjalistycznych porad, edukacji, wiedzy oraz wsparcia biznesowego i finansowego;

36. zaznacza, że istotą 7PR i programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji stanowi współpraca transnarodowa, natomiast dominującą tendencją w funduszach strukturalnych jest współpraca terytorialna (w ramach programów transnarodowych, międzyregionalnych i transgranicznych); wzywa Komisję do wzmocnienia w przyszłości celu europejskiej współpracy terytorialnej poprzez jego dalsze upowszechnianie; zachęca Komisję do oceny możliwości poprawy współpracy terytorialnej w dziedzinie innowacji w ramach każdego z celów polityki spójności; zaznacza, że lepsza znajomość wyników 7PR i programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji na szczeblu regionalnym ułatwiłaby praktyczną koordynację pomiędzy polityką regionalną UE a tymi programami; wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na taką koordynację; zachęca państwa członkowskie do podjęcia dalszych środków sprzyjających skutecznej współpracy ponadnarodowej poprzez opracowanie spójnych regionalnych i krajowych strategii osiągnięcia synergii; wzywa Komisję i państwa członkowskie do ułatwienia opracowywania danych w tej dziedzinie i dostępu do nich;

37. podkreśla to, że w ramach 7PR wspierana jest współpraca ponadnarodowa na obszarze Unii Europejskiej i poza nią w różnych formach i w dziedzinach odpowiadających głównym zagadnieniom nauki i technologii, gdzie konieczne jest wsparcie i konsolidacja działalności badawczej na najwyższym poziomie w celu sprostania potrzebom społecznym, gospodarczym, środowiskowym i przemysłowym w Europie;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

38. wzywa Komisję do dokonania analizy wpływu podjętych już działań upraszczających na zarządzanie funduszami strukturalnymi dla celów przyszłych ram prawnych;
39. potwierdza, że zarówno współzarządzanie, jak i zarządzanie scentralizowane wymagają szczegółowych zasad oraz że zarówno odgórne podejście w 7PR i w CIP, jak i oddolne podejście w ramach funduszy strukturalnych ma swoje uzasadnienie; podkreśla jednakże konieczność harmonizacji zasad, procedur i praktyk (dotyczących reguł kwalifikowalności, standardowych kosztów jednostkowych, ryczałtów itp.) regulujących różne instrumenty oraz zapewnienia lepszej koordynacji (harmonogramów zaproszeń do składania ofert, tematów oraz typów zaproszeń itp.); wzywa Komisję do przeanalizowania możliwości w tym zakresie, bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich i regionów w zakresie współzarządzania, i do wspierania kultury administracyjnej wspierającą wielodyscyplinarne podejście poprzez międzysektorowe strategie w szeregu obszarów tematycznych oraz poprzez trwały dialog pomiędzy różnymi władzami politycznymi, który przyczynia się do wzmocnienia spójności politycznej; wzywa Komisję do uproszczenia formalności administracyjnych związanych z odnośnymi funduszami i zwraca się o równoczesne promowanie specyficznych atutów obu filarów wsparcia i wykorzystanie synergii oraz zwiększenie ich wpływu;
40. wzywa Komisję do dołożenia starań, aby będący w opracowaniu plan badań i innowacji został sporządzony z myślą o wzmocnieniu wzajemnego oddziaływania pomiędzy funduszami strukturalnymi oraz programami ramowymi na rzecz badań naukowych i innowacji (7PR i CIP);
41. ponownie wzywa Komisję, by opracowała konkretne kryteria oceny dostosowane do projektów innowacyjnych oraz by rozważyła zaproponowanie dalszych bodźców regulacyjnych na potrzeby wdrażania środków innowacyjnych;
42. stwierdza konieczność zwiększenia kompetencji na szczeblu regionalnym w odniesieniu do wniosków o finansowanie, procedur administracyjnych, zarządzania funduszami i inżynierii finansowej; wzywa Komisję do określenia możliwości zapewnienia dodatkowego specjalistycznego wsparcia oraz ściślejszej współpracy między programem Enterprise Europe Network a organami odpowiedzialnymi za zarządzanie funduszami strukturalnym, a także stworzenia bliższych powiązań pomiędzy inicjatywą pionierskich rynków, platformami technologicznymi oraz regionalnymi programami technologicznymi;
43. podkreśla, jak ważne jest zapewnienie równych szans przy ocenianiu przydatności projektów i dostępu do finansowania z funduszy strukturalnych i innych instrumentów wspólnotowych;
44. podkreśla znaczenie lepszej pomocy we wdrażaniu polityki i programów zwiększających synergię w łańcuchu infrastruktura badawczo-rozwojowa – innowacje – tworzenie miejsc pracy;
45. uważa, że znacznych rozmiarów infrastruktura badawcza współfinansowana z funduszy strukturalnych powinna podlegać ściślejszej ocenie międzynarodowej komisji wzajemnej oceny, co korzystnie wpłynie na skuteczność wydatkowania zarezerwowanych środków z funduszy strukturalnych;
46. jest przekonany, że zobowiązanie ze strony przywódców politycznych jest podstawowym warunkiem spójności polityki w zakresie badań naukowych i innowacji oraz narzędziem służącym jej umocnieniu; mając to na względzie, wzywa do stworzenia strategicznych ram politycznych w dziedzinie badań naukowych i innowacji dostosowywanych w miarę postępu, zdobywania nowych informacji oraz zmieniających się okoliczności, a także spójnych z krajowymi celami i priorytetami w dziedzinie rozwoju gospodarczego i społecznego;
47. powtarza, że nieformalne mechanizmy zarządzania spójnością terytorialną i planowaniem przestrzennym w Radzie należy zastąpić bardziej formalnymi strukturami; jest zdania, że podjęcie działań w tym kierunku wraz z utworzeniem i umocnieniem zintegrowanych i interdyscyplinarnych struktur pociągnie za sobą lepszą koordynację polityki;
- *
- * *
48. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
-